

ALSÓLENDAI HIRADÓ

Előfizetési ára
Egész évre S K
Fél évre 2
Negyed évre
Egyes szám ára 20 fillér.

Felolós szerkesztő: **OSZESZLY M. VICTOR.**
Laptulajdonos és kiadó: **BALKÁNYI ERNŐ.**
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. I. k. n. y. l.
Erő könyvtárcserekesben Alsólendván.
A nyitlér sora egy koroná.

Megtörtént a múltban, hogy t. olvasóközönségünk némelyike lapunk szellemi részét illető reklamációját a kiadóhivatalhoz fordult; ezzel szemben szükségesek tartjuk kijelenteni, hogy e lap hasábjában a szerkesztő részben megjelent mindenemmi közleményért Oszeszly M. Victor í.-szerkesztő felelős.

A békétlenség földjén.

Alsólendva, május hó 11.

Az átkos gyűlölködések, a szébtönöt agyarkodások korát éljük. A minden sziveket egybekapcsoló emberbaráti szeretet helyett az elköltötött és kasztokra osztó békétlenséget szíjuk tettenkben, eszméinkben és minden-minden cselekedetünkben. Nem elég szent hely előttünk ma már a templom sem: bevisszük ide is magunkkal a hétköznapias, a nagyon közönséges társadalmi élet magvait, amelyből előbb vagy utóbb, de elkerülhetetlenül a mai kor szégyenfaja fog kifejlődni. A család maga sem képes az idők speciális rákfenéje ellen védekezni: ami szent volt előttünk benne, az elvesztette a becsértékét s inkább nyűg, teher a ránk rótt kötelek.

Hogyan volnánk aztán pések egy áramlatlalt szemben egy egészséges társadalmat fentartani? Mert kérem, tessék elhinni, az emberek kétharmadrésze, mely akár közvetett, akár közvetlen szerepet visz a lelkek elválsztását eredményező marakodások terén, megvan győződve cselekedetének ügyes volta felől. Idővel igazán egy magába szuggérálja ezt a képzelt igazságot, hogy egyik tulajdonává válik is beteg lenne, ha

e tulajdonának gyakorlásában akadályokat gördítenének eléje.

És csodálatos az a gyarlóság, amely e ténykedésünket legjobban jellemzi. Meggyőződünk ellenfelünk hibáiról, igyekezzük e hibát a nyilvánosság figyelmének ráterelésével még sulyosabbá tenni s ugyanakkor bizony nagyon gyakran magunk pottyanunk az ellenfelünkéhez hasonló valamely hibába.

Vegyük szigoruan a dolgot s állapítsuk meg, hogy társadalmunk szervét olyasvalami támadta meg, amely ellen az emberbaráti szeretet fegyverével védekezünk kell.

Mert eltekintve attól, hogy a békétlenség munkájában sutba dobjuk a krisztusi tanok gyakorlását, előbb vagy utóbb korszaca tapossuk a jelenben még parányi részben fennálló társadalmi élet utolsó foszlányát is, teljesen ismeretlenné tesszük az egymás szívéhez való közelést és a felebaráti szeretet magasztos eszméjét, ha idejében meg nem találjuk ama eszközöket, amelyek a társadalom beteg testén tátonog sebek közvetlen gyógyírjai lesznek.

Nem tudjuk megértetni magunkkal, hogy nekünk nemcsak magunkat, de egymást is megkélnen érteni. Hiszen olyan kevesen vannak, hogy „az apagyilkosnak is meg kell bocsájtani.” Ahelyett, hogy a szívek kölcsönös szeretetét gyakorolnók és ennek az eszmének biztosítanók tisztességes helyet az emberiség sorában, a gyűlölködések és marakodások szolgálatába szegődünk s testelő-lekeltől odaadjuk magunkat annak az áramlatnak, amely a szó szoros értelmében

vett társadalmi életet van hivatva eltörölni a föld színéről.

És ugylátszik, egyelőre álmodni sem lehet a jelen társadalmi helyzet átváltoztatásáról. Miért? Mert beszuggéralt természetünköl fogva annyira jól érezzük magunkat a rágalmak és gyűlölködések közepette, hogy szinte önmagunk állunk az átfejlődési folyamat útjába.

Lehetetlenül tesszünk minden nemesebb igyekvést, amelyek történetesen a mai kor szébtönöt szemlele minden irányulnak. Ha tapasztalunk is erre célzó igyekvéseket, strucc módjára homokba dugott fejvel elzárjuk lelkünket minden nemesebb mozgalom elől. Azt mondjuk: „Magunk is elég okosak vagyunk hibáink elbirálásához” és visszautasítjuk az idegen beavatkozást, nemenghagyunk önmagunkól a józanabb elemek intő szavát, akik a társadalmi élet megmentésére megmozgatnak minden szükséges követ.

A veszekedések és gyűlölködések kuforrása a társadalmi kasztok keletkezésében rejlik. Ha le nem nézünk az alacsonyabb ranguakat, akkor szépen megférnek egymás mellett. Mert elvégre is egyikünk sem jött négylovas hintóval a világra s lettlegyen egyiknek gyémántgyűrűs, a másinak kérges és szurtos a keze: az ember mégis csak ember marad. De a diploma följé helyezkedik a munkakönyvnek, ergo a tanultabb a tanulatlanak, a módosabb a kevésbé módosnak, a szellemi munkás a kézművesnek, és dehogy láthatjuk békesen megférni őket egymás mellett.

Két szék között...

I.

A szép asszony talpacsi, a férfi veszprémi volt. Egyik balatoni fűrődni találkoztak s rejtenciesen megszerették egymást. Pedig hát az udvarló gavallérnak otthon felesége volt s egy szép baba este-rettel imádkozott az édespapa drága egészségéért, melyet a balatoni friss víznek kellett helyreállítani. De ez mitsem változtatott a dolgon, sőt így sokkal érdekesebb volt. Mindenki róluk beszélt s csak azt nem bírták kistünni, hogy a szép asszony férjes-e, elvált-e, avagy özvegy? Ha olykor valaki bátorokodott megkérdezni, ügyesen kitért, vagy válaszát adott, amely találos mese-nék is beillt volna. Ez természetesen, csak fokozta érdekességét.

Együtt sétáltak, együtt kocsiakzt és együtt tettek meg legszép kirándulásaikat. Azok a kirándulások csak arra valók voltak, hogy Ödön az esztét teljesen elvesztse. Az asszony, mikor úgy egyedül voltak, elővette hűségának s kacér-ságának minden feleget, és meg kell adni, ügyesen kezelte azokat.

Fenn voltak a szép „hársztónál”. A szép asszony egy terebélyes hárssta sötét árnyában a fűzőn pázsitra ült le, úgy, hogy apró lábát diszkrettil néztek ki világos ruhája alól. A himzett harsnya teljesen érvényre jutott. Szép hófehér nyakát a matröz-blouse sötétkék gallérija s magasan fel-fűsült haja szabadon hagyták. Ödön, amint mel-

lette állott, úgy találta, sötétekkidőtt volna rá, hogy szebb nyakát még nem látott soha.

A nap gyönyörűen ragyogott. A nagy hársfa alatt, mely jó régóta nézheti magát a tó ragyogó vizében, ült a szép asszony s japáni alakokkál diszített nagy napernyőjével locsolva a vizben, folyton csacsogott és nevetgett.

Ma nagyon boldonos jó kedvem van, — mondta, — annyit nevettek, hogy a vízi tündérek bizonyosan idegesek lesznek. Nem gondolja? — Hahaha, milyen jól esik a nevetés, különösen ha olyan röfnyi arcokat látok magam előtt, mint a magáé. De mi lette, mondja? Ki után busul? Bizonyosan a felesége után!

— De Aranka... —
— Oh, mit tagadja, hiszen jól tudom, hogy milyen csúfak maguk férfiak! Megrohanják, megostromolják, be is veszik gyenge szíveinket, aztán nevetve hagyják el.

— Aranka, én egyedül... —

— Igen, tudom, ne is folytassa tovább! Ma nekem valija, hogy Aranka, egyedül önt szeretem, önt imádom, egyedül a sárga, a siron túl is csak ön fogom szeretni.” s holnap... holnapután jöhet egy lönka, vagy más, s már az ő lábainál hever s neki fog turbékolni szelid hangján, rá fog ragyogni két szemé!

— Aranka, az Isterre kérem, ne győződjön!

— Ne győződjön! Hát mondja, igazán szeret? Ugy jöjjön hát, üljön le ide mellém!

— Köszönöm... —
— Nos, nem akar?! Ne legyen már olyan

unalmas! — nevetett föl a szép asszony és olyant ütött napernyőjével a vizre, hogy az felfröccsent s ruhája tele lett csupa ragyogó vízgöngygyel.

— Hát nem ül le mellém? — kérde s oly szemekkel nézett Ödönre, hogy ez szinte észeldült.

— Oh, Aranka, legyen az enyem... —

— Csak váljon el előbb, édes barátom, majd akkor beszélünk.

— Komolyan?

— Komolyan há! — kacagott fel az asszony, felugrott helyéről s lerázta magáról a vízcspeket.

— Menjünk, mert az idő kezd hűvös lenni!

II.

— Nines más hátra, Etelka... el kell válnunk... Éltünk együtt ezentul ügyis csak egy kinszenvedés lenne... Nem akartalak megcsalni s azért beszélek nyíltan. Beleegyez? —

— Hát a gyermek? ... Gondolj ki leányodra Ödön!

— Nálad jó kezekben lesz! Nos, mondd már, hogy beleegyezel... Ugyan ne sirl!

A szegény fiatal asszony könyei csak úgy perogtek alá. Halvány volt és az asztalba kellett fogódzania, mert oly gyengének érezte magát, hogy attól félt, álltában roskad össze.

— Hát nem beszélze, Etelka? Várom válaszatod.

— De Ödön... —

— Etelka... —

— Jól van, Ödön, beleegyezem... —

— Köszönöm, — nyujtotta örömmel Ödön

Tartanuk kell attól, hogy ez a békétlenség és fészkelődés sokkal veszedelmesebb lesz ránk nézve, mintsem gondolnánk. Tartanuk kell attól, hogy idővel kiirtják a szivekből teljesen az emberi érzés legneembibbikét, a felebarát szeretetét, hogy idegenre tegye az embertársat az embertárs irányában.

Ha nem védekezünk ellene idejében, nem erőszakos, hanem a felebarát szeretet eszközeivel: hirmondója sem marad a nevesebb érzelmeinek a békétlenség földjén.

A jövő nemzedéke.

A jövő nemzedéke legyen különb az apák nemzedékénél. Legyen erősebb, jellemesebb, megállapodottabb. Mert a mai kor férfiai nem kivétező példái a jövőnk kor férfainak. A rohamos, az óriási átalakulás, melyen az emberiség a múlt század második felében, sőt az elmúlt két évtizedben keresztül ment, utját állta annak, hogy a jelen férfiak elérjék a relatív tökéletesség azon fokát, melyet az emberi, világi és vallási törvény megkövetel. Soha senk volt annyira bűn a világban, mint most. A tudás napja fölkel, vakító világosságot hint szét a földön s mi a világosság eme fényességénél sokkal több rosszat látunk, mint jó.

Igazán úgy vagyunk, hogy a jövő nemzedéke vagy megkötöföjje újra a hátrát, vagy megoronítja teljesen. Magyarország válságos forduló pont előtt áll. A közérköly, a közszellem, ennek a két társadalomformáló tényezőnek válsága előtt.

De nevelünk férfiakat és asszonyokat ennek a hazának, olyanokat, akik a nagy világásban is diadalmasan megállják helyüket és a nemzeti géniust ismét oda állítják a piedesztálra, a hol imádatának és szeretetünk eszmenyékéül látjuk. Neveljünk egy jövő nemzedékét. S hogy ezt elérhessük, szakítanunk kell a régi nevelési elvvel és rendszerrel, mely alapjában ugyanev századok óta. Ez a rendszer nem szolgálja a haladást és új utat állja a fejlődésodott gondolkodásmód bírásának, amit pedig az élet megkövetel.

Mert életünk életmódunk teljesen megváltozott a tudásban való haladás képszerűsége befolyás alatt. Hogy jobb-e így, azt nem vitatjuk. De ez a tény s evel számolnunk kell. Ne tudósunk neveljük az ifjúságot, hanem az élet számára. Az ifju, a leány, aki az iskola nyugalmas falai közül sokszor minden átmélet nélkül belekérül a kegyetlen kenyérhárdas: tiszta fogalmakkal bírjon az ember jogairól, kötelességeiről, az élei törvényeiről és valódi céljáról.

S ezt minden ízében modern iskolával és modern neveléssel lehet elérni. A mai nevelésünk

kezd tejnek, ki azonban könyveitől nem látta a telet nyújtott kezét.

— Ne sírj hát! Ennek meg kell lenni, mind a kettőnek érdeke így kívánja!...

— Mind a kettőnké?! No jól van há!... meny!

III.

— Hát maga igazán megtette azt a boldonságot, Odón? — kerdi a szerp asszony megrömmülve s a diványról, hol hátrádléval ül, idegesen, sápadtan ugrott fel. — Odón, hát csakugyan elvált?!

— Még nem, de már be van jelentve, feleségem beleegyezett.

— Boldogtalan!... oh, de könyömlni voltam!... Nekem — ferjem van!

— Ferje van?!

— Van; még pedig olyan, a milyen nincs több ezen a világban. Menjen vissza feleséghez, gyermekéhez s máskor legyen — több ezre!

IV.

— Etelek, visszajöttem... Meggondoltam magamat, ... sokszor és nagyon megbántam, amit tettem... Bocsás meg...!

— Tudom, de most már késő s neked, édes Odón barátom, jobb lelt volna vissza sem térned, mert más foglalta el már helyedet szívémben, más szeretek... s most — én válok... Isten önnel, drága uram!

s mai iskolának ennek a főfontosságúnak nem felelnek meg, mert mind a kettő régi és már elavult rendszer szerint formálják át a tudatlan gyermeket művelt és érző emberre. Könyveket tudnak kivételül. Megbámulják a gimnazista leányt, aki könnyéssel szemlélja ki, mikorra területe van a piaci görbe-torony árnyékának dőlő tizenkét órákor. Elismerésed adunk az ambliozus diáknak, aki egy szusszal elmondja Vergilius valamelyik háromszáz soros énekét. De kérdezzük a kisasszonytól: mi a nő rendeltetése? Kérdezzük a diáktól: mit akarnak a szociálizmus? A válasz kétségbevitő tudatlanságot fog elárulni.

Gyermekeinkre, ha majdan férfiaká és asszonyokká nőnek, óriási feladat vár. A jövő nemzedék idejében alakul ki az ember joka és egymáshoz való viszonya s ezt a kialakulást századok vajdajása és forrongása teremti meg. A jövő nemzedék idejében átalakul a világ s ez az átalakulás talán évezredek szábjába meg az emberiség fejlődésének irányát. Politika, társadalom, egyén: minden más külső és belső formát fog felvenni a jövő nemzedék idejében. Az események rohamosan fordulnak egymásra és készülik elő az óriási krízis.

Micsoda erős és öntudatos népnek kell lennie annak, mely diadalmasan megállja helyét az általános válságban! Mely fel tudja fogni és át tudja érezni az újat, mely jónni fog, ha jónni kell! A mely ki tudja venni a maga részét az emberiség újajászlésának munkájából! Ó, azoknak más embereknek kell lennie, mint mi vagyunk.

Most van itt az ideje annak, hogy az állam és társadalom karöltve fogjon hozzá a nagy munkához: a jövő nemzedék felneveléséhez. Magas szempont vezesse azokat, akik a reformot a nevelés terén megteremtik.

Az álmok városa.

— Törlőfutásban. —

Ókíratok nem bizonyítják, regösök ajkain nem maradt hír róla, de azért kétszelen, hogy Alsórendva városát egy költő alapította. És pedig nem is olyan akármilyen költő. Az a költő volt, aki a nagy ajándékozás napján elkésvé járult az istennek asztala elé. Az asztal ívén volt, minden földi kézzel fogható és készpénzre váltható elvitt a fűrgé élményesség.

Úres kézzel állott már az Ur és sajnálkozva kérdezte:

— Hol késtel úgy sokáig, fiam?

— Álmodok szóttem csodaszép ligeteiben. Futatom a déláb után. Ezekben imádtam bölcsességeket és jószágokat.

Legyen hát tiéd az álmom és illuzió, de legyen tied a család is. Ha igaz költő vagy: összefér telkedben e három. Bármennyire csak: sáodol: új álmok, új illuziók emelnek magasra.

A költő megköszönte az ajándékot és várost alapított, amelyhez az épületanyagot kelke kincseiből hordta össze. Ez a város Alsórendva, az álmok és illuziók városa.

Azóta sok viz folyt le a Dunán, de még a mi Fekete-érünkön is. A régi házak lebontogatták. Realisabb anyagból épültek az újak, de az istenek ajándéka most is súlyos vézektől lebeg felette. Mialatt más városok jözan előretörtek, hízlegetek, fenyegetőztek, protekcióit hájszoltak, befolyást mozgattak meg. — Alsórendva aludt és álmodat szótt. És mialatt más városok nem hiába fenyegetőztek, mert sok mindent kaptak: Alsórendva csak aludt, álmodat szótt és — nem kapott semmit. A kegyes vézektől azonban úgy rendelte, hogy ez az álmok város minden századik évben egy évre felébredjen. Most van egy ilyen századik évfördülő. Alsórendva kidörzöli a szeméből az álmot és konstalítja, hogy éhes. Nagyon leszányodott a száz éves semmitvétségben. Pálvartás időközben gyönyörűten nekigémbölydtek. Csak úgy sugárzik ábrázatról a jölet és megelégedettség.

Nosza fel, lázas munkára! Miniszter uraim, kérink tüpeltököt. Korog a gyomruk. Egy kis vasut, zárszapolás, aszfalt, kórház, utcarendezés, rendőr, villany, megymás nagyvonalú kivanatos írtés gyomruknak.

A miniszterek összebujnak. Mit akar ez az Alsórendva? Kicsoda az az Alsórendva? Hallottátok róla? Hol van: délen, vagy a felvidéken? Egyik sem tudja. Hívják tehát a bölcseseket. Ezek megjelennek nagy, poros fölkiállal, pápaszemmel

az orrukon. Megindult a kutatás. Ás... Ás... Ás... Ás... Alsórendva! Megvan! Alsórendva városnak híreslelt közgazdász, a Fekete-ér melletti sikon, egyik felől a kövzögőhid, másik felől Hadik lovag csontváza, a betyárvilágban megelhezősen nevezetes talál közszeg, személtelnek beöltöztették, két szál rendőrről, emelti lenetűvel, fajteti házákkal, egyik pokoli sütsétséggel, korhely legyelekkel és kacser lényekkel.

Ugyvan, ez az a város, az álmok városa! Hát mit akar? Nem elég neki, hogy ott tett leg nagyobb kárt a tavalyi jégeső, ott sztrájkoltak legelőször az ernyőgáry lányok? Nem tud megelenni a régi dicsőség- és kegyelettel? Ugy berzenkedik, mintha nem is ő aludt volna már száz év óta. Tegyük „ad akta.” Egyebirnt ne tegyük. Csak tartsuk szép szóval a várost, adjunk kecség tétő ígéreteknek mint, amelynben mindent kilátásba helyezünk.

Ezt az állmatlan évet valahogy csak kihozuk. Ha aztán a századik év teljesen leperdül, megint leszáll az álmok köde a mi kis fészkelőnkre, és újabb szörű égv bekésségben éhliknek. Az újabb évfördülő aztán utódiánk törjek az eszüket, hogan boldogulnak az előgedtenkedőkkel.

„Jó csejékat kurucok!...”

HIREK.

Sajtóper — ellenünk.

Gazdag József bánati gazdameber a múlt héten gondolt egy nagyot és merészet — s rágalmasz címén beperelte az „Alsórendvai Híradó”-t. Jól van! A mi Józsefünk hacsak egy kicsinykint is okos ember lenne, nem eszekelette volna meg ezt az ügytelenséget, dehát Gazdag József nem okos ember. Mert megsebeclette. Tartunk azonban sonatit és mondjuk el szöröz-szóra Gazdag József his esét.

Gazdag József bánati lakos (a fentemelt Józsefnek nevelőapja) meg a múlt hó közpe táján arra a kellemetlen tapasztalatra jutott, hogy valaki feltörte ének idején a zárt kamráját és onnan nagy mennyiségű vásznat ellopt. (Ézt a szerencsétlenséget annak idején, vagy április 21-én megjelent 16-ik számunk „Betöréses lopás” című hírében, csendőrségi jelentés alapján, röviden meg is írtuk.) Károsult behallagott Alsórendva s itt Horváth Ferenc csendőrszervezőtől álltiss hó 14-én délelőt feljelentette az ismeretlen feltörő.

Horváth örsvezető kiszállott Bánután és csendőrszervező és annak rendje-móda szerint nyomozni kezdett. Alig hogy megkezdte miközött a két csendőr, jelentkezett egy bánati parasztember, kinek nevét még egyelőre titokban tartjuk, és besugta a tolvaj nevet. Hogy világlagosban beszéljünk: elmondta, hogy a lopást *Gazdag Pálnak snájt neveltiva, a veltöz közös háztartásban élőt Gazdag József követve* el, akinél az istállóban a csendőrök meg is találhatják a lopott vásznat.

A csendősrök erre elmentek a károsult Gazdag Pálhoz és miután feltárták előtte a tényállást, megkérdezték, hogy vajjon kívánja-e a neveltiva ellen a megtörő intézkedést folytatnaka tenni? Ekkor a károsult Gazdag Pál kijelentette, hogy fél-féllel ő is hallotta a neveltiva nevet a faluban rebegőben, nem hit a hírek, de mivel most már világos előtte a tényállás, *visszaöjnta feljelentés*. Ezzel a csendősrök elintéztettek is vettek az ügyet és másnap Horváth Ferenc csendőrszervezőt a következő hivatalos, *tohá hitelés* iratban értesítette nyomozásáról az egzerségi ügyészséget:

219—1906, sz. Apr. 20.

Tekintetes

Királyi Ügyészségnek

Zalaegerszeg.

Folyó hó 18-án kelt 1377. sz. felhívásra jelentem, hogy a Gazdag Pálnak bánati lakos (tovább lópis ügyében) a nyomozást folytatja Horváth Ferenc örsvezető és Gosztályos József csendőrből álló hójár Tóth Pál ottani közosi bíró jellelében megtegte és a pahalatos adatai szerint megállapította, hogy a lopást károsultunk *Gazdag József nevé*, veltöz közös háztartásban élőt neveltiva követve el. S mivel Gazdag Pál a terhelt megjelölését nem kívánja, a további eljárás abbahagyott, miert is kérem a hó noszárs megjelölését.

(Aláírás.)

Eddig a száraz tényállás beszélt. És csak most jóvünk mi.

Az „Alsórendvai Híradó” szerkesztője tudósítást jartársunkkal tudósított, hogy a leadott tudósítások igazához sző félrészben, hanem jartársbel

Tartanuk kell attól, hogy ez a békétlenség és fészkelődés sokkal veszedelmesebb lesz ránk nézve, mintsem gondolnánk. Tartanuk kell attól, hogy idővel kirtíra a szivekből teljesen az emberi érzés legnevesebbikét, a felebarát szeretetét, hogy idegenne tegye az embertársat az embertárs irányában.

Ha nem védekezünk ellene idejében, nem erőszakos, hanem a felebarát szeretet eszközeivel: himondója sem marad a nevesebb érzelmekek a békétlenség földjén.

A jövő nemzedéke.

A jövő nemzedéke legyen külön az apák nemzedékénél. Legyen erősebb, jellemesebb, megállapodottabb. Mert a mai kor férfiai nem követhető példái a jövőnk kor férfainak. A rohamos, az óriási átalakulás, melyen az emberiség a múlt század második felében, sőt az elmúlt két évtizedben keresztül ment, újat állta annak, hogy a jelen férfiak elérjék a relatív tökéletesség azon fokát, melyet az emberi, világi és vallási törvény megkövetel. Soha sem volt annyi bűn a világban, mint most. A tudás napja fölkel, vakító világosság-gömb hint szét a földön s a vi a világosság eme fényességénél sokkal több rosszat látunk, mint jót. Ez a tény úgy van, hogy a jövő nemzedéke vagy megkötözi újra a hazát, vagy megrontja teljesen. Magyarország válságos forduló pont előtt áll. A közérköltés, a közszellem, ennek a két társadalomformátó tényezőnek válsága előtt.

De neveljünk férfiakat és asszonyokat ennek a hazának, olyanokat, akik a nagy yalságban is diadalmasan megállják helyüket és a nemzeti géniust ismét oda állítják a piedesztálra, a hol imádatunk és szeretetünk eszmenyképp látjuk. Neveljünk egy jövő nemzedékét. S hogy ezt elérhessük, szakítanunk kell a régi nevelési elvvel és rendszerrel, mely alapjában ugyanez századok óta. Ez a rendszer nem szolgálja a haladást és újat állja a helyére, csupán gondolkodásmód bírásának, ami pedig az élet megkövetel.

Mert életünk, életmódunk teljesen megváltozott a tudásban való haladás kényszerítő befolyása alatt. Hogy jobb-e így, azt nem vitatjuk. De ez a tény s ezzel számolunk kell. Ne tudósunk neveljük az ifjúságot, hanem az élet számára. Az ifju, a leány, aki az iskola nyugalmas falai közül sokszor minden átmélet nélkül belekérli a kegyetlen kenyérharcba: tiszta fogalmakát birjon az ember jogairól, kötelességeiről, az élei törvényeiről és valódi céljáról.

S ezt minden ízében modern iskolával és modern neveléssel lehet elérni. A mai nevelésünk

kezét néjének, ki azonban könyveitől nem látta a fejle nyújtott kezét.

— Ne sírjék föl! Ennek meg kell lenni, mind a kettőnek érdeke így kívánja!...

— Mind a kettőnké?! No jól van hát... menj!

III.

— Hát maga igazán megtette azt a boldogságot, Odón? — kérdi a szép asszony megrémülve s a diványról, hol hátrádoval ül, idegesen, sápadtan ugrott fel. — Odón, hát csakugyan el-vált?

— Még nem, de már be van jelentve, feleségem beleegezett.

— Boldogtalan!... oh, de könyvemű voltam!... Nekem — férjem van!

— Érje van?!... — Van; még pedig olyan, a milyen nincs több ezen a világban. Menjén vissza feleséghez, gyermekehez s máskor legyen — több esze!

IV.

— Ételka, visszajöttem... Meggondoltam magamat, ... és kétség és nagyon megbántam, amit tettem... Bocsáss meg.

— Tudom, de most már kissé s neked, édes Odón barátom, jobb lett volna vissza sem térned, mert más foglalta el már helyedet szivemben, más szeretek... s most — én válok... Isten önnel, drága uram!

s mai iskolánk ennek a főfontosságúnak nem felelnek meg, mert mind a kettő régi és már elavult rendszer szerint formálják át a tudatlan gyermeket művelt és érző emberré. Könyveket tudnak kivételül. Megbámuljuk a gimnazista leányt, aki könyvszággal szemlélte ki, mekkora területre a zizek görbe-törvény árnékának deli tizenkét órákor. Elismeréssel adom az ambiciózus diáknak, aki egy szuszra elmondja Vergilius valamelyik háromszáz soros enéket. De kérdezzük a kisasszonytól: mi a nő rendeltetése? Kérdezzük a diáktól: mit akarnak a szociálizmus? A válság-kétségbejött tudatlanságot fog elárulni.

Gyermekeinkre, ha majdan férfiakká és asszonyokká nőnek, óriási feladat vár. A jövő nemzedék idejében alakul ki az ember jogai és egy-máshoz való viszonya s ezt a kialakulást századok vajdása és forrongása terenti meg. A jövő nemzedék idejében átalakul a világ s ez az átalakulás talán évezredekre szabja meg az emberiség fejlődésének irányát. Politika, társadalom, egyen: minden más külső és belső formát fog felvenni a jövő nemzedék idejében. Az események rohamosan forognak egymásra és készílik elő az óriási krisist.

Micsoda erős és öntudatos népnek kell lennie annak, mely diadalmasan megállja helyét az általános válságban! Mely fel tudja fogni és át tudja érezni az újat, mely jönni fog, ha jönni kell! Amely ki tudja venni a magarészt az emberiség újajászlátésének munkájából! O, azoknak más embernek kell lennie, mint mi vagyunk.

Most van itt az ideje annak, hogy az állam és társadalom karöltve fogjon hozzá a új munkához: a jövő nemzedék felneveléséhez. Magas szempont vezesse azokat, akik a reformot a nevelés terén megteremtik.

Az álmok városa.

— Toiflutásban. —

Ókiratunk nem bizonyítja, legelőik ajkain nem maradt hír róla, de azért kétségbe, hogy Alsóléndva városát egy költő alapította. És pedig nem is olyan akármilyen költő. Az a költő volt, aki a nagy ajándékozás napján élvező járult az istenek asztala elé. Az asztal tükre volt, minden földi kézzel fogható és készpénzre váltható el-vitt a fúrge élelenség.

Úres kézzel állott már az Úr és sajnálkozva kérdezte:

— Hol késtel oly sokáig, fiam?

— Álmodok szőttem csodaszép ligeteiben. Futatom a dőláb után. Ezekben imádtam bölcsességet és jószágot.

— Legyen hát tied az álom és illuzió, de legyen tied a család is. Ha igaz költő vagy: összeférkelkedjen e három. Bármennyisz csalódol: új álmod, új illuziók emelnek magasra.

A költő megköszönte az ajándékot és városot alapított, amelyhez az épületanyagot lelke kincseiből hordta össze. Ez a város Alsóléndva, az álmod és illuziók városa.

Azóta sok víz folyt le a Dunán, de még a mi Fekete-érünkön is. A régi házak lebontogaták. Realisabb anyagból épültek az újak, de az istenek ajándéka most is súlyos vézektől lebeg felette. Mialatt más városok jözan előretörtek, befolyást mozgattak meg. — Alsóléndva áldott és álmodok szött. És mialatt más városok nem hiába fényelgöztek, mert sok mindent kaptak: Alsóléndva csak áldott, álmodok szött és — nem kapta semmit. A kegyes vézekt azonban úgy rendelte, hogy az álmos város minden századik évben egy évré felébredjen. Most van egy ilyen századik évfördülő. Alsóléndva kidörzöböl a szeméből az álmod és konstáljaga, hogy éhes. Nagyon leszóványodott a száz éves semmittevésben. Pálvartási időközben gyönyörűten nekigömbölyödtek. Csak úgy sugárzik ábrázatról a jölet és megelégedettség.

Nosza fel, lázas munkára! Miniszter uraim, kérink táplékolót. Korog a gyomruk. Egy kis vasút, vízcsapolás, aszfalt, kórház, utarcendezés, rendőr, villany, megymás nagyon kívánatos őrüg gyomruknak.

— Mit szeretek összebujnuk. Mit akar ez az Alsóléndva? Kicsoda az az Alsóléndva? Hallottuk róla? Hol van: délen, vagy a felvidéken? Egyik sem tudja. Hívják tehát a bölcsesket. Ezek megjelennek nagy, poros föliákkal, pápazemmel

az orrukon. Megindult a kutatás. Als... Alsó... Alsólen... Alsóléndva! Megvan! Alsóléndva városának híresztelt nagyközség, a Fekete-ér melletti síkon, egyik felől a közvágóhídnál, másik felől Hadik lovag csontváza, a betyárvilágban meglegelősen nevezetes zala község, személtelnekek beálló utakkal, két szál rendőrrel, emellett temetővel, futeteji házákkal, egyik pokoli sütétséggel, korhely legényekkel és kacser lényekkel...!

Ugyvan, ez az a város, az álmod városa! Hát mit akar? Nem elég neki, hogy ott tett leg-nagyobb kárt a tavalyi jégeső, ott sztrájkoltak legelőször az ermyórgány lányok? Nem tud megélni a régi dicsőség- és kegyelettel? Ugy berzenkedik, mintia nem is ő áldott volna már száz év óta. Tegyük „ad akta.” Egyébjünk ne tegyük. Csak tartsuk szép szóval a városat, adjunk kecség tétel ígéreteknek, amelynben mindent kálitáshá helyezünk.

Ezt az álmatlan évet valahogy csak kiüzük. Ha aztán a századik év teljesen leperdül, megint leszáll az álmod köde a mi kis fészkelők, és újabb száz év ügy békességben cseleltünk. Az újabb évfördülőn aztán utódiánk törjék az eszüket, hogyan boldogulnak az előgedtelnekekkel.

„Jó éjékkak kurucok!...”

HIREK.

Sajtóper — ellenünk.

Gazdag József bánutai gazdamber a múlt héten gondolt egy nagyot és merészet — s rágal-mások címen beperelt az „Alsóléndvai Híradó”-t. Jól van! A mi Józsefünk hacsak egy kicsinykét is okos ember lenne, nem cselekedte volna meg ezt az ügytelenséget, delát Gazdag József nem okos ember. Akar magacseleket. Tartisunk azonban sorrendet és mondjuk el szoról-szóra Gazdag József bus esetét.

Gazdag bánútai lakos (a fentemlítt Józsefnek nevleapja) meg a múlt hó közepé táján arra a kellemetlen tapasztalatra jutott, hogy valaki feltörte ének idején a zárt kamraját és onnan nagymennyiségű vásznat ellopt. (Ezt a szerencsétlenséget annak idején, vagy április 21-én megjelent 16-ik számunk „Betöréses lopás” című hírében, csendőrségi jelentés alapján, röviden meg is írtuk.) Károsult beahallagott Alsóléndvára s itt Horváth Ferenc csendőrszerveztől április hó 14-én délelőtt feljelentette az ismeretlen tettest.

Horváth őrsvezető kiszállott Bánután és csendőrszolgálatát és annak rendje-módja szerint nyomozni kezdett. Alig hogy megkezdte munkáját, s a két csendőr, jelenkezett egy bánutai parasztember, kinek nevét most még egyelőre titokban tartjuk, és besugta a tolvaj nevét. Hogy világozásban beszéljünk: elmondta, hogy a lopást *Gazdag Pálnak snaját neveltin, a volo közös háztartásban élő Gazdag József követte el*, akinél az istállóban a csendőrök meg is találhatják a lopott vásznat.

A csendőrök erre elmentek a károsult Gazdag Pálhoz és miután feltárták előtte a tényállást, megkérdezték, hogy vajjon kívánja-e a neveltin ellen a megtört intézkedést folyamomata tenni? Ekkor a károsult Gazdag bán kijelentette, hogy félt-félt el nem hallta a hírnek, de mivel most már világos előtte a tényállás: *visszavonja feljelentését*. Ezzel a csendőrök elintéztéknek is vettek az ügyet és másnap Horváth Ferenc csendőrszerveztől a következő hivatalos, tehát hiteltel iratban értesítette nyomozásáról az egerzégi ügyészséget:

219—1906, s. ápr. 20.

Tekintetes

Királyi Ügyészségnek

Zalaegerszeg.

Folyó hó 18-án kelt 1377. sz. felhívásra jelentem, hogy Gazdag bán bánutai lakos házában történt lopás ügyében a nyomozást folytatja Horváth Ferenc őrsvezető és Gosztolyáncz József csendőrnél álló járőr Tóth Pál ottani lakos közsegíri bíró jelenlétében megtefitte és a pantháló-adatai szerint megállapította, hogy a lopást károsultnak *Gazdag József* nevű, vele közös háztartásban élő neveltin követte el. S mivel Gazdag bán a terhet megbízottól nem kívánja, a további eljárás abbahagyatott, miért is kérem a nyo-zás befejezését. (Aláírás)

Eddig a száraz tényállás beszélt. És csak most jövünk mi.

Az „Alsóléndvai Híradó” szerkesztősége nem tart járáskömből tudósítót, hanem a leadott tudósítások igazolhoz szó fértesen, hanem járásbeli

hírelt a csendőrségre joggyökényeiből (tehát fölértelmezett hitelt orvosló forrásból) meríti s szerzője. A fent elmondott esetek az alsólvendvai csendőrség engedélyével, a nyomozás eredményéről szóló joggyökényből vették, tehát hiteles. Gadg József mégis fölértelmezte bennünket ama hirdásunkért, amelyben ő szerepel tolvajnyarán. (Lásd apr. 28-án megjelent 17-ik számú „Jelus hiv” című közleményét.) Feljelentett bennünket *gázalmazs- és becsületsértés*, s dr. Chikó Sándor ügyvédje által valószínűleg alaposan meg is hurcoltat bennünket.

Hát mi nyugodtan várjuk a Zalaegerszegen letolydáló sajtóírórsági tárgyalást. Még csak bizonygyedre sem léssen szűkölközni, annyira bizonyosok magunk a magunk dolgában. Megvédjük magunkat a törvényes úton, megvédjük a sajtószabadságot a gázalmazs- és becsületsértés ellen: a gyászval: nem felénk. Ezt vege tudomásul mindenkinek. És azt is, hogy amit az „Alsólvendvai Híradó” ír, azért bármikor és bárki előtt teljes felelősséggel vállal, mert — ismétlünk — mi csak feltétlenül hiteles forrásból jövünk híreket közlünk.

Ha rágalunkunk, ha megsejtettük Gadg József becsületsért, abban az esetben a csendőrségnek a fenti ügyre vonatkozó hivatalos iratai — hamisak. Ez pedig ki van zárva. Érti Gadg József ur?!

Egyet azonban ajánlunk a becses figyelmebe Gadg József. On a feljelentésért ismeretlenek ellen tette meg, ami szintén ügytelenség volt az urtól. Így tud valójában ott találhatni lapunk címszavát, hogy mindenképp közleményért *Összeszűl* M. Victor felőlő. O irta az Öre vonatkozó rágalomról (?) és becsületsértő (?) hirt is, ő írja ezt a cikket is. Korrigálassa ki feljelentését az „ismeretlen” helyett az ő nevére — és kevesebb lesz a hatóság dolga.

Azután pedig szép csendben készülődjön fel Zalaegerszegrre a tárgyalásra — elírni az elírásokat. Tehát a viszontlátásra, Gadg József, ur!

— **Ziegler Kálmán helyettesítése.** A pécsi kir. közigyelzői kamara dr. Hübner János nagykanizsai kir. közigyelőhelyettes Ziegler Kálmán helyett az ügyelző közigyelő irodájára helyettesített kirendelték.

— **Ésküvő.** Nies-Schöb Károly, letenei örös-mester, ki hosszú időn át volt mint segéd városunkban alkalmazva, ma tartja esküvőjét Encz Anna kisasszonnyal Nagykanizsán.

— **Az izz. nögyélet köréből.** A helybeli izz. nögyélet e hó 5-én, vasárnap délután tartotta dr. Wollák Adolfné urnó előnöklésével — nyolcadik évi rendes közgyűlést, melyen megválasztották az új számvizsgáló-bizottságot, valamint az új választmányt. A nögyélet mult évi zárás-madása és vagyonskimutatása a következő volt: Bevétele: Beiratai díjakból 163 K 17 f., tagsági díjakból 508 K 40 f., alapító díjból 10 K, adakozásokból 45 K 70 f., templomi adakozásokból 115 K, gyárte-perselyekből 13 K 64 f., Alsólvendai Takarékpénztártól 40 K, Alsólvendai-Vidéki Takarékpénztártól 50 K, kamat 90 korona 48 fillér. Ezzel szemben kiadás volt: Havi segély özevényesek 311 K 30 f., betegsegély 64 K 12 fillér, rendkívüli segély 105 K 12 f., tűzifa özevényesek 70 K, egyélt költségek 64 K 20 f., postai költség 4 K, takarékpénztári betét 330 K 70 f. — Vagyoni Takarékpénztári betétközevényben 2336 K 92 f., készpénzben 88 K 55 f.; összgyagon 2425 K 47 f.

— **A pascai járásbírósgy.** Tudvalevőleg Pácson járásbírósgyot szándékunkon felállítani. A pascaiak régi órájtása úgy látszik közel van a megvalósuláshoz. A közigazgatási bizottság már véleményét is adott az új járásbírósgy területének kikerekítésére vonatkozólag. Az új bírósgyhoz tartozó községek a nagykanizsai, zalaegerszegi és keszthelyi járásbírósgyoktól csatoltatának át. Nagykanizsán és Keszthelyen nem tessék az új beosztás, mert az ügyes-bajos emberek egy részének újat Pácásra terelné. Páanszókban, hogy Nagykanizsa is veszt, Keszthely is veszt, csak Zalaegerszeg nem vesz semmit, mert a székváros érdekét a vármegyey arú igrakeznek megvédelmezt. Tulajdonképpen pedig úgy áll a dolog, hogy a terület kikerekítésénél nem a városok, hanem a vidék nép érdemei döntők. És ha Pácsa új járásbírósgy nyer, onnantól területét valamelyik járásbírósgyban kell vesztítenie. Eddig a nép arról panaszkodott, és pedig jogosan, hogy másutt van a szolgabírája, másutt a járásbírósgy, adóhivatala, közigyelője. Akinek egy kis törvényes baja akad,

egyik városból a másikba kell járásokban. Amikor pedig ezen segíteni akarának, a városok zudinak fel. Úgy látszik, nem lehet ezt a kérdést sem közmegegyezésre elintézni.

— **Járásunk szaporodása.** A legközelebbi meggyelvényben bemutatandó alispáni jelentés szerint az alsólvendai járásban január hó 1-től március hó végéig, vagyis egy övnyegyed alatt születtek 467-én meghaltak 293-an. A szaporulat tehát 174 volt.

— **Tanító-gyűlés.** A letenei rórn. kath. tanító kör f. hó 23-án d. e. 10 órakor Felsőszemenyén, a rórn. kath. iskola helyiségében tartja rendes tavaszi közgyűlést. Tárgysorozat: 1. 9 órakor szentmise. 2. Élőnk a közgyűlést megnyitja. 3. Gyakorlati tanítást tartanak Iliás Gézáné felsőszemenyei tanító és Mattos Béla szepetzniki tanító. 4. A mult közgyűlésről szölv, valamint a közpöntből érkezett joggyökények felolvasása és hiteloletése. 5. Kidolgozott pályafeltelek beszéde. 6. Jelentkezés a jövő közgyűlésen való gyakorlati tanításra és munkák felolvasására. 7. Jelentések és indítványok tetele.

— **A Körömd. —muraszerzbati vasutat** tudvalevőleg még csak Salig nyitották meg. A pálya végleges befejezése most van folyamatban s a megnyitás június 15-ére van terelve vege.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a „Ferenc József keserítvő” valamennyi hasonló vízzel, — tartós hasshatói hátsón és emeltésre méltó kellemes ízénél fogva — már kis adagban is tetemesen felmüllőjk határozottan „Ferenc József keserítvő.”

— **Vásár.** Városunkban a legközelebbi országos vásár f. hó 27-én, vagyis hétfőn tartatik meg.

— **Betörők Muraszzerdahelyen.** Vakmerő betörésről értesítenek bennünket a közeli Muraszzerdahelyről. Vasárnap éjjel ismeretlen tettesek feltörték az állomásiraktárt s onnan nagymennyiségű árut elvitték. Elemelt ruhamenekelt, sok bolti cikket, sok két láda sőt is. A jelékből látve négyen-ötven lehetnek, három kovcsval. Munkájukat zavartalanul végezték, mert mindenképp által már az épületben. — Ez a betörési eset különben már harmadik a megyében, melyet állomásiraktáron követnek el. Néhány időn ezelőtt a komáromi állomásiraktáron is behatolással történt a cserélt követelmény, hogy egy új szervezet banda kéze működik a vidéken. A muraszzerdahelyi betöréssel cigányokat gyantának, mert ugyanaznap éjjel, mikor a raktárt feltörték, három cigány-forba ember Mayer Jakob muraszzerdahelyi kereskedő kikerakatt is fel akarta törni, de az éjjeli ör hirtelen megjelenésekor kovcskba ugrottak és Bányavár irányában elmenekültek. — A csendőrség erőleves nyomozza a vakmerő bandát.

— **A feledékeny bakka.** Szivecsek Viktor lendvai-hegyi legény a Nagykanizsai állomásozó 48-ik gyalogezredben fogasztotta a császár kegyerét, mint közlegény. Ezt a kegyeret pedig Szivecsek Viktor gymra sehogyssem szenvedette, sőtalanak, izetlenek találja. Meg aztán az a vasfegyelem sem volt ügyre öggyelmezt. O, amig Szivecsek a lendvai hegyre mászhatt, madárfszék szedhetett kényelmes gunyában, szabadon: egészen más volt az élete. Szébb, derűsebb, mint az a komisz-mundéba szorított cifra nyomozás. Vagyott is, de elkecses csak meg egyszer jött az ő bogárhátú kis tanjányukba, ahonnan könyves szemű szülők vátonnak nehéz sőhajokta a külvilágot elzáró katonai fiunkak. — Egyik napon aztán úgy találtá Szivecsek Viktor, hogy önéki háza kell jönnie hacsak egy perere is, másképp meghasad a szive a kétfélt sással cifrázott mundér alatt. Felkészült tehát és rapporta jelentekézt az ezredesénél. Szabadságot kért. Kapott is két napot. A mi földink tehát hazajött. Itthon megörülték a gyerekek s Szivecsek a viszontlátás boldogságában alaposan felöntött a garatra. Ugyannyira, hogy elfelejtett visszamenni, sőt egyáltalán hajlandóság sem mutatott erre. Az ezredparancsnokság várt, várt, de Szivecsek nem ment. Jól érezte magát ideháza. Erre sirgönyvezte érte csendőrségükhoz, mely elcsipette a pénketen este el is szállította Kanizsára a feledékeny bakka.

— **Bankó sorsjegye Bankó!** Dacára minden versengésének az osztálysorsjegye egyiké azon játékpapíroknak, melyek kitűnő, gyorslövány egyedülálló játékterveik következtében a legkedveltebbek. Mindenki viszonyához képest, saját tetszése szerint vásárolhat sorsjegyet, melyek ellenében alapos kifizata van, hogy rövid időn

belül egy nagyobb főnyereményhez juthat; azonban, árca ama tény, hogy a Bankó Bank (Bpest, Andrássy-út 60.) az utóbbi évben a nagy jutalomdíjat, 600.000 K-át, továbbá a 200.000 K-ás főnyereménynek közel kétszer 60.000 K-át, háromszor 30.000 K-át kétszer 25.000 K-át és sok 10.000 K-ás és 5.000 K-ás főnyereményt fizetett ki. Vessünk tehát hátra, tehát sorsjegyeit a Bankó Bankban, mert Vásárolja, a legizagabab motto: Bankó sorsjegye Bankó.

— **Betöréses lopás.** Tarján Békőn sorsjegye lippóházi lakos zárt kamráját egyik éjjel Tivadar Iván ugyanottani lakos feltörte s onnan 12 korona 50 fillér értékű búzát ellopott. A búzára vágó Tivadar a csendőrség kérdőre vonja.

— **Cselellet Alsólvendán.** Nem mulik el hét, hogy egy-egy verkedésről ne kellene hírt adnunk, melyet többnyire jökevdű, berugott falusi atyafiak rendeznek utcaükön az unatkozó városi közönség mulatására. Különösen vasár- és ünneppnap délutánján hangosok utcaük a részeg legények lármájától, akik csudalatosképpen egyfolyegüléllenségi a csendőrség ünneppnapai munkásműtetnek. — A legutóbbi verkedés színhelye Deutsch János vendéglője volt, ahol táncmulatók rendeztek csütörtökön délután. Bazsika Vendel, Bazsika János és Kulcsár Vendel alsólvendavaiok legények valami felett özevendeztek s a szóbeli özevendezési folyafatsképpen tégladarabokkal alaposan elnapsángolták egymást. — A csendőrség gyors megjelenése velett csak véget a kemény ötköztenek.

— **Öszlop-tolvaj.** Nagy szűsége lehetett a fára Horváth László szentgyörgyvályi lakosnak. Fa-igényelt azonban nem az erdei fatolvajok szokásán elégették ki, hanem kidöntött egy öszlop a Nemesnép és Cseszreg közötti törvényhatósági út mentén s azt akarta elfűteni. Azonban meg sem engedhették a földornát a fa lángra mellet, rájötték a túrszűsége és elcsipették. Ellene az eljárást megindították.

— **Vizbefelt gyermekmek.** Egyszerre két gyermekszereztesülésgyörök kapunk hírt magunk nem szűllő gondatlanság veséle foreg henn, hanem a kisgyermekes szokásos vedőangyalját terhelni mulasztás, aki történetesen ez egyszer másutt szorokozott és elefejtett a szóban fogott kiskiszedeké vizgázni. — Az egyik szereztesülésgyét történt a lendvai hegyen s áldozat Kovácsics Mátyásné egyik lakosnak 4 és fél éves István nevű fiacskája volt. Ugyanis Kovácsicsnéknak hétfőn a városban akádván dolga, hat gyermekével együtt lefelelt indult a hegyen. Utközben a kis István elszokott melőle és hazaszaladt. Később a ház melletti tóhoz ment játszani, de egyszerre elő szereztesülésgyét bukott a különben nem isgen meg vizbe, hogy befeledt. Mire edésanyja vizgázni, hatót volt.

A másik gyermekszereztesülésgyét a lendvai-kecskesi hegyen történt. Itt Toplak János ottani lakos másfél éves Mária nevű lányát az áldozat. Horváth József tókája körül addig-addig settenkedett, míg egyenestül vesztve a vízbe esett s mielőtt még kimenthették volna, befeledt.

— **Mikor a menyecske részeg.** Hát ez bizony kissé furcsa dolog egy jóvalóval menyecske-től, bármilyen emancipált világot is éljünk. Pedig ezt a furcsa dolgot tényleg megsebecskelt Horváth Veronika. Csütörtökön egy szűjártózi atyafival végzőmbölkött a lendvai utcákat, misem természetesebb, minthogy nagy derűségektelve az utcák járó-kelői között. Vigasságukban azonban az előhívt csendőrköt kissé megzavarták, amennyiben figyelmelték őket az idevágó paragrafusok, mely után az eljárást megindították úgy a kitűnően emancipált volna, mint mulatótárs, Horváth József ellen.

— **Faisui kedélyeskedések.** Felsőlakos közönségben e hó 5-én, vasárnap délután Berdin József, Both József és Dragosics István és még hat társuk azzal szorokozott, hogy karókkal és kövekkal dobálták egymást. A fréből később komoly veredések lettek, amiben részt veit mind a kilenc darab legény. Mőkötöde az öklök, a tarók s az előbb meg jökevdűk használt kavicsok először csak a kezbe, de utóbb már vesztelő meg formában. A dolgonak az lett a vége, hogy néhányan hatalmas megpuhított testtel, Berdin József pedig öszterdelt ujakkal menekült a csatától. Feljelentették őket.

— **Az a szerencse,** amely Dörge Frigyes bankházát (Budapest, Kossuth Lajos-utca 4.) tün-teti ki kegyével, határozottan megszerzi. A ma-

gyar királyi szab. osztályorsjátékán egyetlen húszda nem mulik el a nélkül, hogy ezen azonnali nyeresém-kifizetéseiről híres cég egy temesbók összeíró szülő örömhírrel ne örvendetnéte felicit. Ismétlően s ezuttal kétszer egymásután írt nyerek meg az elérhető legnagyobb nyeresémet. Sok más nagy nyereségyösszeget kívül nevezett bankház jogában 1907. ápr. hó 15-én 400 000 korona nyeresémet fizetett ki és rövid idővel azelőtt egy e cég, mint az üzletielg hozzatörtöző elárusítók 600 000 K, 4-szer 400 000 K és 200 000 kor., 3-szor 100 000 K, 3-szor 80 000 K, 3-szor 70 000 K, 3-szor 60 000 K-át fizettek ki. Ez igazán mesebe illő szerencse és senkiesem csodálkozhatik a fölött, hogy a vevői körében oly népszerű fölárusítóhely napról-napra rohamosan nagyobbodik. Miért is jatszunk tulajdonképen? Bizonyára csak azért, hogy nyérjünk és természetzerüleg ott történik a legtöbb rendelés, ahol azt legkönnyebben el lehet érni. Ez tehát logikus és egyszerű, de végül nem álljégyből, mint levelező-lapon egy sorsjegyet megrendelni. (Egy egész 12 kor., egy fél 6 kor., egy negyed 3 kor., avagy egy nyolcad 1 K, 50 fillér.) Mindenesre azonban figyelemfelhívás kell tiszteit olvasóinkat, hogy megrendeléseiket rögtön eszközöljék, mert a míg eddig soha nem létezett őrési eredmények mellett, melyeket Dörge Frigyes bankháza, Budapest, Kossuth Lajos-utca 4. folytatlatagosan fölmutatott, nem lenne különös, ha szétleben-hosszabban ismeretes szerencseszámai a legrovidebb idő alatt el nem adatának. Kívánatra a cég e szerencseszámok 05.233, 50.301, 75.052, 79.018, 100.483, 50.047 és 78.835 tiszteit olvasóink részére néhány napig rezerválja.

Szerkesztői üzenetek.

— H. Elek tanító, Bagonya. A cikk elkése érkezett, a szerkesztés. Előbbi legközelebbi számbunkban leközölöm, meg utóbbiakról átváltozás után mondok csak véleményem. Kéziratát kérem a szerkesztő nevére címezni és a papírrak csak egyik oldlára tessék írni.
— Banat. Ne keserítse meg cietmet tárcáival.

Ajánlható czégek Alsöldendván.

(Előfizetőink ingyenes hirdetes-rovata.)

- BLAI SÁNDOR vasuti vendéglőjének kethelyeségében minden vasar- és ünneppal delutánján elsőrendű cigányzene.
- WORTMAN BENŐ rőfos és divatkereskedő.
- FARAGO ISTVAN fodrász.
- HOIRVÁTH LAJOS fodrász, illatszerkor raktára.
- BADER HERMAN cipész.
- SCHWARCZ KAROLY bőkercskedő.
- TÖRÖK SÁNDOR cipész és bőkercskedő.
- ÁG ISTVAN vendéglős, Hosszafalu.
- MAYER ÖDÖN orás és eszkészés. Nagy raktár china-erüst árulának.
- WALTERSDORFER HENRIK mészáros és bőkercsi-tulajdonos.
- BECK MIKSA sütődeje.
- POLLÁK LAZAR nagykereskedő.
- HEGEDIGS ISTVAN eszmadia.
- FERENCZY JÓZSEF vendéglős.
- NELBAUER ANDRÁS Korona vendéglős.

- REVÉSZ SAMU központi kavas.
- Özv. TŰSKE FERENCZNE vendéglős.
- MANDELLHUM MÖR rőfos és divatár kereskedő.
- AHNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, eszmadeg-, liszt-, vetemény-gyagvak, ugyszintön norimberg-, üveg- és porcellán-kereskedése. Duszka-, épületlá- és szemraktár.
- REICHENFELD SÁNDOR bőkercsi-tulajdonos.
- Idci Mautner-féle gyagvak FREYER LIPOTT kereskedésében kaphatók.
- WEISZ ZSIGMOND elsőrendű ferfi-szabó.
- TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cementárú készítése.
- BRŰNER SAMU vegyeskereskedő.
- GAZDAG FERENCZ vendéglője a „Gispkóshoz” Hosszafaluban.
- SCHWARCZ ARNOLD téglaagyáros.

3564.907. tkv. szám.

Árverési hirdetmény kivonata.

Az alsöldendvai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az alsöldendvai fakarékpénztár végrehajtatának Török József és társai végrehajtatás szenedvök elleni 500 és 400 korona tökéltvetelés és járulékaik iránti végrehajtatási ügyében, az alsöldendvai kir. járásbírószág területén lévő és Alsöldendva község határában fekvő 218. térkép-számu nem-telekkönyvezett „O temető” nevezetű birtokkresztletnek a letenyéit ut felölti temetői határvonala és a most nevezett ut között eltérő elhelyődalban épült Karabelyos Elek és Iányi Andor borpinceje közt, előbb ifju Augusticus György, most Zimmermann János birtokában levő lakoház szomszédsgájában fekvő s a fent nevezett Török József, kiskuru Török Anália, kiskuru Török Ferenc és kiskuru Török Erze végrehajtatás szenedvök birtokát képező 316. népszámu ház- és udvar-részre becsüi alapján 1040 K-ban ezemmel megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1907. évi május hó 18. napján d. e. 9 órakor e járásbírószág végrehajtoi szobájában megrendő nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ban jelzett áróllyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kikialtott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kifialtott szabályszerű elismervényt ászolgáltatni.

A kir. bíróság telekkönyvi hatóság. Alsöldendva, 1907. évi május hó 8.

Dr. Fohér, kir. albiró.

Lakás-kiadás. A Szent-János-utóban levő lakóházunkat,

mely áll: 4 szoba, egy konyha, egy kamra és egy pincéből, kerttel és gyümölcsösselel együtt 3, esetleg 6 évre **bérbéradni.** Értekezni lehet a helyszínen.

Wograntsits Károlin és Nándor.

Árlejtési hirdetmény.

Gyertyános községben építendő körjegyzői lakás és iroda építési munkálat

f. évi május hó 20-án d. u. 2 órakor

Gyertyános községben a bírónál tartandó árlejtésen kiadatik. Feltételek, tervrajz és költségszámítás Alsöldendvalakosban, a körjegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Kikialtási ár 10374 kor. 78 f.

Alsöldendvalakos, 1907. május 1.

Mráz Kálmán, körjegyző.

Miért Bankó sorsjegye Bankó??

Mert

az alatt jelzett nyeresém-kifizetessel vevőinknek elérhetetlen eredményt mutatunk ki.

Számok	Nyeresémnyek	Számok	Nyeresémnyek
3944	— 602000	105024	— 15000
79971	— 200000	50259	— 15000
78917	— 80000	21915	— 15000
55676	— 70000	62495	— 15000
3952	— 60000	40380	— 15000
4553	— 60000	10146	— 10000
49810	— 60000	33637	— 10000
43613	— 50000	33692	— 10000
79902	— 50000	48339	— 10000
4433	— 40000	55255	— 10000
43602	— 40000	62489	— 10000
120921	— 40000	74502	— 10000
3915	— 30000	81891	— 10000
52484	— 30000	81892	— 10000
52498	— 30000	94359	— 10000
66582	— 30000	94365	— 10000
33665	— 25000	96299	— 10000
56132	— 25000	100260	— 10000
84514	— 25000	105070	— 10000
15095	— 25000	108165	— 10000
81851	— 20000	114081	— 10000

és számos nyeresémny á 5000, 3000, 2000, 1000 és 500 korona.

Azért

el ne mulassza osztályorsjegyeit nálunk megrendelni, mert

Bankó sorsjegye Bankó!!

Az I. osztály húzása már május 23-án.

A sorsjegyek ára:

Nyolcad 1 kor. 50 f., Negyed 3 kor., Fél 6 korona, Egész 12 korona.

Legélszeribb a megrendelés postautalványon!

Bankó Bank Budapest, Andrassy-ut 60.

KEIL-LAKK

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára. KEIL-féle fehér „G l a s u r”-főnyomá 90 fillér. KEIL-féle arany-főnyomá kőperketeknek 40 fill. KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél Alsöldendván.